

K souboru zastavení, vzpomínání která patří k cestě společenství těch, kdo se vydali ve svých životech cestou za Ježíšem, církve, patří i tzv. Svatodušní neděle / je to ta dnešní /. Váže se k ní vyprávění ze sbírky příběhů ze života prvních generací křesťanů o pozoruhodné události, k níž došlo padesát dní po překvapivém zjištění, že hrob, do kterého bylo uloženo tělo ukřizovaného Ježíše je otevřený a prázdný. A v tento „ padesátý den “ došlo k tomu, že mnoho z těch, kdo slyšeli svědectví o Ježíši, jej přijali za svého Pána / rozhodující moc svého života / a vyšli tak na cestu služby, přínosu pro druhé.

Skutky apoštolů nejsou ovšem jedinými „ zdroji “ zpráv o svatodušním dění, Jsou tu i svědectví jiná a já chci přivolat vaši představu právě k nim s představou či přáním, že tak bude obohacen a posílen váš vnitřní, duchovní život.

Jedním z takových zdrojů je sbírka příběhů, svědectví o Ježíšovi, kterou sestavil, uspořádal náš spolubratr ve víře Jan. Právě zde se setkáváme s výrazem „ Přímluvce “ / tak Český ekumenický překlad / či „ Utěšitel “ / tak dodnes vysoce hodnocený překlad Českých bratří – tzv. Bible kralická /. A jedná se o toho, kdo „ zastupuje “ Ježíše – „ pošlu vám přímluvce “ / J 15, 26 / , který „ vystoupil na nebe “ , aby se podílel na vládě / správě tohoto světa (proto „ sedí na pravici Boha Otce “ – tak tzv. Apoštolské vyznání víry, soubor „ nepostradatelných vět “ pro křesťanskou víru / a otevřel tak cestu do Boží blízkosti, kterou si člověk vlastním úsilím a schopnostmi nedokáže zajistit.

Jaká je úloha, poslání tohoto „ zástupce “ ?

Je zajímavé, že převod bible do po dlouhou dobu neznámějšího a nejpoužívanějšího jazyka vzdělavců latiny používá pro vystižení toho, oč jde v případě tohoto Ježíšova zástupce slovo advocatus, což je tedy ten, kdo se stará o to, aby jeho svěřenec nebyl „ zkracován “ v tom, co mu patří a na co má nárok. A jistě sluší připomenout, že o takovém oslovujícím „ ujímání se “ vypráví jeden z v Izraeli pravidelně předčítaných svitků Rut – Rut ujímající se Noemi s níž se život „ nemazlil “ a Boaz ujímající se „ podezřelé “ vdovy / vdovství bylo tenkrát pokládáno za trest / Rut.

A tu je několik – podle mě povšimnutelných – citátů :

„ A tak církev v celém Judsku, Samařsku i Galileji vnitřně i navenek rostla...protože ji Duch svatý posiloval “ / Sk 9, 31 / . – Naslouchejme pozorně – žádné „ mimořádné úkazy “ , jak si někteří představují a jak se jim podařilo nám tuto „ pozoruhodnou představu “ vnútit / a tak se z Ducha svatého stala okrajová záležitost /. Společenství, o němž je řeč, žije a roste i bez těchto úkazů / „ atrakcí “ / a to i v prostředí, které je v lásce nemá a nic mu neusnadňuje. Společenství žijící z evangelia a pro evangelium překoná nejrůznější nástrahy a soutěsky. A je při tom zdrojem vnitřního bohatství nejenom pro ty, kdo do něj patří, ale i pro ty kolem.

„ Čerpat z povzbuzení, které nám dává Písmo, naději “ / Ř 15, 4 / a „ umět povzbuzovat “ / Ř 12, 4 / . Opět dění, které senzacechtivé nepřiláká. A přesto něco jedinečného a ničím nenahraditelného. Objevovat opravdovou naději / neohlupovat „ ilusemi “ – útěky do snů bezpečně vzdálených od skutečnosti / - a to i tam, kdy se nedaří / ovládat život klávesnicí počítače nelze / , plány hrouť / nejsme zde na světě sami, do našich životů vstupují nejrůznější moci a síly – nemoci, neštěstí / a to, oč jsme usilovali, se hrouť / pravda něco hezkého můžeme vytvořit, leč jistotu, že to „ vydrží “ , nemáme / to je skutečně dar, který „ z hůry přichází “ a dostane ho pouze ten, kdo přizná tuto svou nouzi / bez – nadějí / .

„ ujmi se předcítání, kázání a vyučování “ / 1 Tm 4, 13 / . Snad se dá povědět, že se jedná o péči a vedení, kdy za pomůcku slouží bohatství předávané biblickými svědky. Vedení, kdy vedený sezná, že se nejedná o výpovědi týkající se minulosti / „ neopraňuje se “ / , ale kdy se jedná právě o něj, o jeho dobrou / vnitřně / přítomnost a aby ke krokům, které budou následovat patřila i naděje. Tam, kde se to zdaří, se nejedná o dovednost cosi druhému „ naočkovat “ / „ vštípit “ / , ale o div, zázrak, kterým má co do činění s „ nebem “. A tam, kde k tomu dochází, objevují se vnitřně „ krásní lidé “ , kteří jsou obohaceni všude tam, kde se nacházejí.

Co tedy slyšet především o této svatodušní neděli ?

Mám za to, že ono zdůrazňování nejrůznějších mimořádností souvisejících s připomínáním Ducha svatého, vede k tomu, že je tato moc považována za výjimečnou a proto svým způsobem i okrajovou záležitost, která s běžným, obvyklým způsobem života mnoho společného nemá. Představa bible je ovšem jiná. Duch svatý provází život společenství církve i každého jednotlivce trvale. A to tak, že pomáhá objevovat duchovní zdroje a čerpat z nich. A právě to platí i dnes.

S tím souvisí i ona výpověď o církvi v Palestině, která i v čase ne – příznivém žila, tzn. byla pomocí a přínosem všem, kdo se s ní setkávala. Je pravdou, že ne ve všem se naší církvi daří / to je poctivé přiznání, ne vymyšlené srdceryvné drama /. Jsem hluboce přesvědčen o tom, že místo všelijakých nápadů, jak to „ vyřešit “, často poněkud „ křečovitých “, je třeba otevírat více prostor moci zvané Duch svatý / to nemůže být okrajová záležitost / a pak jistě zjistíme, že se může „ dařit “ i tam, kde už malověrně nic nečekáme.

Současnou společnost provází ne jeden nedejme / je ovšem dětinské myslet si, že se někdy podaří navodit ten stav, kdy všechno poběží bez sebemenšího „ zádrhele “ – k lidem přeci patří selhání /. Proto je důležité, aby zde bylo společenství, které bude předávat zprávu o tom, že ony neduhy nemusí být to poslední, s čím je možné se setkat, že je zde možnost obnovy a nových začátků. Všude tam, kde se naslouchá evangelium a kde se prosí o pomoc zvanou Duch svatý.

Tábor 27. 5. 2012

vstup: Za 4, 6
čtení: Ez 37, 1 - 14
před: Ř 8, 26b
text: J 14, 16
VP: Ga 5, 22 - 6
poslání: 1 Kor 1, 9

EZ 207 366
DEZ 687 670
SV 279

Vyznání a chvály :

Ž 25, 4 - 5

Hospodine, Pane náš laskavý a Otče dobrotivý,

K dnešní společnosti patří takřka nepřehlédnutelná řada možností, čím naplnit dny, které nám byly na této Zemi svěřeny

Jenže ne každá z nich je vnitřně bohatá, ne každá je pomocí a přínosem pro ty, mezi které jsi nás postavil

A tak tápeme a často bloudíme, našimi průvodci jsou otázky na které nemáme odpověď a strach z budoucnosti, o které nic nevíme

Děkujeme za ujištění, že v našem rozhodování a hledání nejsme sami, ale že Ty nám stojíš trpělivě a věrně na blízku, jako ten, který se ujímá a který se nepohoršuje

Vyznáváme, že tuto příležitost bereme jako jednu z mnohých a tak těkáme od jedné ke druhé a vyčerpáváme se sami sebou a s těmi druhými, zvláště pak potřebnými se míváme

A tak před Tebe předstupujeme s hlavou skloněnou a pokorně voláme – Pane smiluj se a ve svém odpuštění před námi otevři novou cestu

chválíme Tě , že se nenecháváš odradit nezájmem a stále zveš na novou, nadějnou cestu a to všechny bez rozdílu

chválíme Tě, že u Tebe je možné složit vinu a selhání a být tak osvobozen od tohoto břemene, s nímž si nevíme rady

chválíme Tě, že smíme žít v tomto světě, domově, který nám připravila Tvá láska

Výročí :

27.5.

1564 + Jan Calvin, původem Francouz, kterého oslovila myšlenka reformace, proto musel opustit vlast, při útěku přes Ženevu byl přemluven, aby zde zůstal a pomohl se zavedením těchto změn, zjednodušil bohoslužbu, kladl důraz na to, aby bible byla rozhodujícím měřítkem a aby život člověka byl oslavou Boží lásky

30.5.

1416+ Jeronym Pražský, přítel Jana Husa, který se vydal do Kostnice, aby pomohl s jeho obranou, byl zatčen a upálen

1434 bitva u Lipan, kdy se spojila vojska umírněných zastánců reformace s římskými katolíky proti rozhodným zastáncům reformace, nad kterými zvítězila

31.5.

1934 Barmenské these, v nacistickém Německu byla skupina těch v evangelické církvi, kdo odmítli podporovat Adolfa Hitlera, svůj program zveřejnili v tomto prohlášení

1.6.

1871 František Žilka – první evangelický farář v Táboře, tzv. kazatel pro jihočeskou diasporu, později se stal prvním profesorem Nového zákona na evangelické theologické fakultě v Praze, přeložil Nový zákon do moderní češtiny, napsal několik výkladů k Novému zákonu, seznamoval veřejnost s reformací pomocí knih, které napsal – např. Jan Calvin, Jan Hus

2.6.

1848 Slovanský sjezd v Praze, chtěl sjednotit Slovany v habsburské monarchii a chtěl tento stát proměnit ve federaci rovnoprávných národů, v jeho čele stál František Palacký

1968 byla zavedena čeština jako bohoslužebný jazyk v římskokatolické církvi u nás

Citáty :

„ čistá voda vytéká jenom z čistého pramene “

„ zachovávej řád a řád zachová tebe “

latinská přísloví